

از امام رضا پیاموزيم که ...

امام رضا عليه السلام هرگز فهقهه نمي زد

شيخ صدوق از قول ابراهيم بن العباس گفته است:

هرگز ندیدم که حضرت ابوالحسن الرضا کسی را با سخنان خویش آزار دهد و ندیدم که هرگز سخن کسی را قطع کند یعنی در میان سخن او سخنی بگوید تا سخن گوینده تمام شود و حاجت مردم را تا جایی که در توانش بود، برآورده می‌کرد و در مجلس، مقابل همنشین خود، تکیه نفرمود و پایش را دراز نکرد. هیچ وقت ندیدم او را که به یکی از غلامان خود فحش دهد و هرگز ندیدم که آب دهان خود را دور افکند و هیچگاه ندیدم که فهقهه زند، بلکه خنده او تبسم بود و چون خلوت می‌فرمود و سفره غذا مقابل ایشان پهن می‌نمودند، همه اهالی خانه را سر سفره می‌نشاند، حتی دربان و میرآخور(مسئول اصطبل) نیز با ایشان طعام میل می‌فرمودند و عادت وی این بود که شبها کم می‌خوابید و بیشتر شبها از اول شب تا صبح بیدار بود و روزه بسیار می‌گرفت، آن حضرت پنهانی بسیار احسان می‌کرد و صدقه می‌داد. بیشتر صدقات او در شبهای تار بود.

منبع:

منتهی الآمال، شیخ عباس قمی، ج ۲، ص ۳۴۰-۳۴۱

ختم قرآن در سه روز

شیخ صدوق در کتاب عیون الخبار الرضا(علیه السلام) از قول ابوذکوان از ابراهیم بن عباس نقل کرده است:

هرگز ندیدم امام رضا علیه السلام را که از او چیزی بپرسند و نداند و از او داناتر به مسائلی که در زمان او پیش آمده بود، ندیدم. مأمون او را امتحان نمود به هر سؤالی و او جواب می‌گفت و همه سخنان و جوابهای او و مثلهایی که می‌آورد همه از قرآن بود و ایشان در هر سه روز قرآن را ختم می‌کرد و می‌گفت اگر بخواهم در کمتر از سه روز هم می‌توانم ختم کنم اما هرگز از آیه‌ای نمی‌گذرم مگر آن که فکر می‌کنم در آن و تفکر می‌کنم که در چه موردی نازل شده و در کدام وقت نازل شده و به همین دلیل هر سه روز ختم می‌کنم.

منبع:

منتهی الآمال، شیخ عباس قمی، ج ۲، ص ۳۴۳

انفاق بهترین قسمت غذا

شیخ اجل احمد بن محمد برقی از قول پدرش، معمر بن خلاد، نقل کرده است: هر گاه حضرت امام رضا علیه السلام غذا میل می کرد کاسه بزرگی نزدیک سفره خود می گذاشت و از هر غذایی که در سفره بود از بهترین قسمت های آن مقداری برمی داشت و در آن کاسه می گذاشت سپس امر می کرد که بین فقرا پخش کنند و آن وقت تلاوت می کرد آیه: فلا اقتحم العقبه و آن عقبه؛ و آن عقبه آزاد کردن بنده ای است از بردگی و یا غذا دادن به اوست. حضرت امام رضا علیه السلام می فرمود: خداوند عزوجل دانا بود که هر انسانی قدرت آزاد کردن بنده ندارد. برای ایشان راهی به بهشت قرار داد، یعنی مقابل آزاد کردن بنده غذا دادن به فقرا را قرار داد که هر شخص بتواند به واسطه آن به بهشت رود.

منبع:

منتهی الآمال، شیخ عباس قمی، ج ۲، ص ۳۴۲

چه کسی بهترین انسان است؟!

مردی به امام رضا علیه السلام گفت: به خدا قسم در روی زمین از لحاظ پدر، کسی شریفتر از تو نیست. فرمود: تقوا و پرهیزکاری به آنان شرافت بخشیده و فرمانبرداری خداوند سودمندشان کرده است. دیگری به آن حضرت گفت: به خدا قسم! تو بهترین انسان هستی. حضرت به او فرمودند: ای بنده خدا! سوگند یاد مکن. بهتر از من کسی است که برای خدا پرهیزکارتر و فرمانبردارتر بوده است.

منبع:

بحار الانوار، ج ۴۹، ص ۹۵